

INDHOLD

Arkiverne	3
Beretning 2004	7
Bestyrelsen	2
Billeder fra Korup Arkiv	5
Billeder fra Spedsbjerg Skole	17
Efterlysninger	36
En gårdbrand for 100 år siden	23
For 100 år siden	29
Gl. Tanggårdhus	10
Om jagt i Korup	27
Korup Præstegård	20
Regnskab 2004	6
Udflugtsbilleder Vestjyden kom til Fyn	9 32

Rettelse til kalenderen

Septemberbilledet er fra begyndelsen af 1940'erne, ikke som skrevet fra omk. 1960.

Feriebørn

I årene umiddelbart efter 2. verdenskrig kom børn fra de lande, som var hårdest ramt af krigen på sommerophold i Danmark. Det drejer sig i hvert fald om børn fra Finland, Polen og Holland. Ubberud Arkiv er interesseret i at høre fra folk, som har kendskab til sådanne børn.

En speciel interesse knytter sig til en polsk pige ved navn **Danuta**, som har været på ophold i Ubberud

Henvendelse til Flemming Thaulow, tlf. 6596 7508 eller på arkivet.

Korup-Ubberud lokalhistoriske Forening

Indmeldelse kan ske ved bestyrelsens medlemmer eller på arkiverne.

Kontingent: 60 kr. årlig pr. husstand

Vedtægterne udleveres ved henvendelse til arkiverne.

Antal medlemmer pr. 31. december 2004:
Årsskriftet er trykt i 550 eksemplarer
Redaktion: Ove Kühn, Jens Peter Jensen, Flemming Thaulow
Redaktionen afsluttet medio februar 2005
Billeder uden angivelse er foreningens optagelser.
Uddeles til medlemmer og interesserede og fremlægges på bibliotekerne.
Tryk: Odense Kommune

Bestyrelsen for Korup-Ubberud lokalhistoriske Forening

Formand: Helle Søndergaard
Ubberudvej 12, Ubberud, 5491 Blommenslyst
Tlf. 6596 8083
E-post: helle.sondergaard@ista.dk

Næstformand: Jens Peter Jensen
Grævlingløkken 85, Korup, 5210 Odense V
Tlf. 6594 1629
E-post: koruplokalarkiv@netscape.net

Sekretær: Ove Kühn
Kalørvej 25, Ubberud, 5491 Blommenslyst
Tlf. 6596 7449
E-post: oheka@get2net.dk

Kasserer: Freddie Westergaard
Rørsangervej 16. Korup, 5210 Odense V
Tlf. 6594 2125
E-post: westergaardfreddie@get2net.dk

Inger Hansen
Rugårdsvej 401, Korup, 5210 Odense V
Tlf. 6594 2128

Pressekontakt: Harry Nielsen
Egevej 45, Ejlstrup, 5210 Odense V
Tlf: 6594 2704
E-post: harry@fritid.tele.dk

Erik Poulsen
Vejrupvej 68, Blommenslyst, 5491
Blommenslyst
Tlf. 6596 8060
E-post: erik.ulla@poulsen.mail.dk

Arkivet i Korup

- Adresse: Korup Skole, Præstevej 2, Korup, 54210 Odense NV
Arkivet er i kælderens under en klassefløj i skolegården.
Adgang fra Præstevej via parkeringspladsen mellem hal og skole.
- Arkivleder: Freddie Westergaard (konstitueret)
- Åbningstid: 2. og 4. tirsdag i måneden kl. 19.00 – 20.30
Okt. - marts tillige torsdag kl. 10 – 12.

Arkivet i Ubberud

- Adresse: Ubberud Skole, Ubberudvej 30, Ubberud, 5491 Blommenslyst
Arkivet ligger på 1. sal i den ældste del af skolen over for kirken.
Skilt ved indgangen.
- Arkivleder: Flemming Thaulow, Tornmarksvej 27, Lille
Ubberud, 5491 Blommenslyst
Tlf. 6596 7508 Mail: flemming.thaulow@mail.dk
- Åbningstid: 1. og 3. tirsdag i måneden kl. 18.00 – 19.30
Okt.- marts tillige tirsdag kl. 10 -12

**For begge arkiver gælder det, at de er lukket i skoleferier.
Besøg uden for åbningstiden kan ske efter aftale med arkivlederen eller et
bestyrelsesmedlem.**

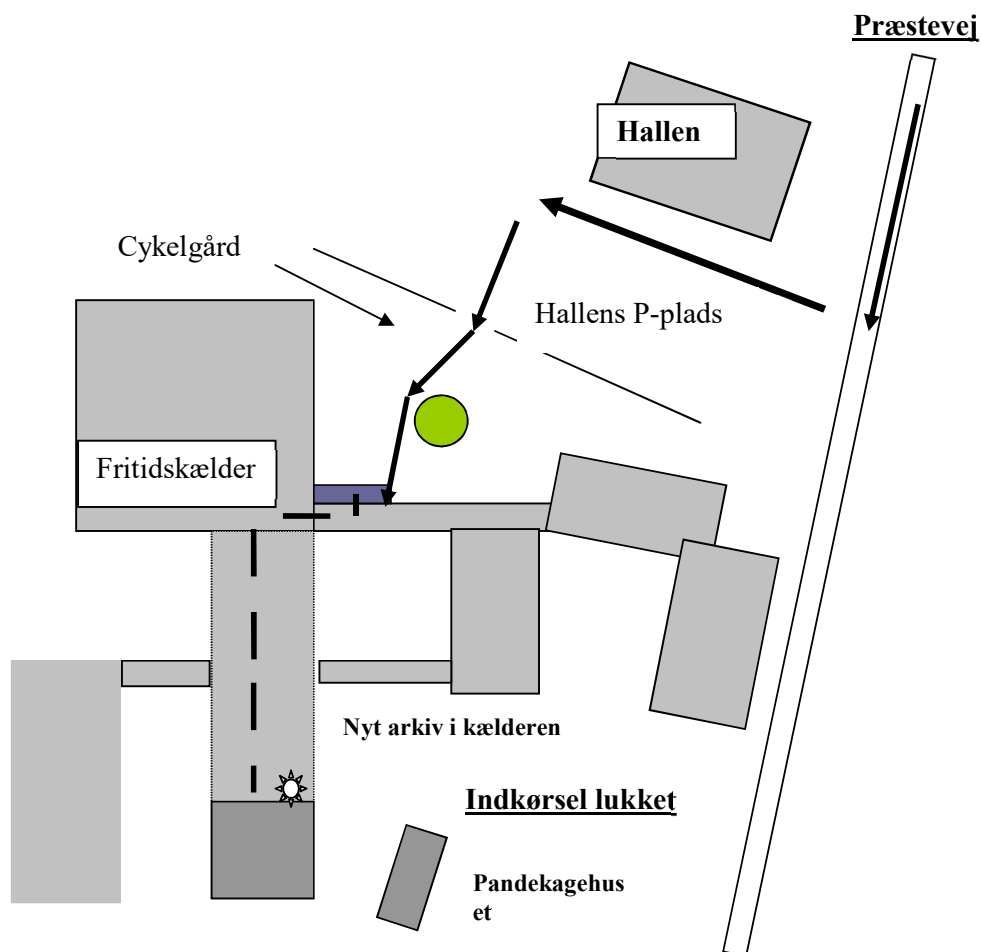
På arkiverne arbejdes der med at
Indsamle arkivalier
Interviewe og lave båndoptagelser
Lave video (i samarbejde med Korup LokalTV)
Fotografere og scanne billeder

*Finde billeder og fotografier fra sognene
Registrere arkivalier
Finde stof om sognene i aviser og blade*

Langt om længe

fik Korup Lokalarkiv nye og bedre lokaler. Desværre ligger de lidt afsides i kælderen under skolen, så her er en vejledning:

Kør ind på parkeringspladsen ved hallen, gå op gennem cykelparkeringen, over pladsen ned ad trætrappen ovre i hjørnet, ind af døren til kælderen, indenfor, til højre lidt hen ad gangen, dernæst til venstre gennem den lange gang og helt ned i enden. **PAS PÅ HOVEDET**, når du passerer betonbrandmuren. Kontakt evt. Arkivlederen.

**Korup Lokalarkiv er åbent : 2. og 4. tirsdag i måneden fra 19.00- 20.30
og torsdag formiddag 10.00-12.00 i okt. nov. dec. jan. feb. mar.
Lukket i skoleferien**

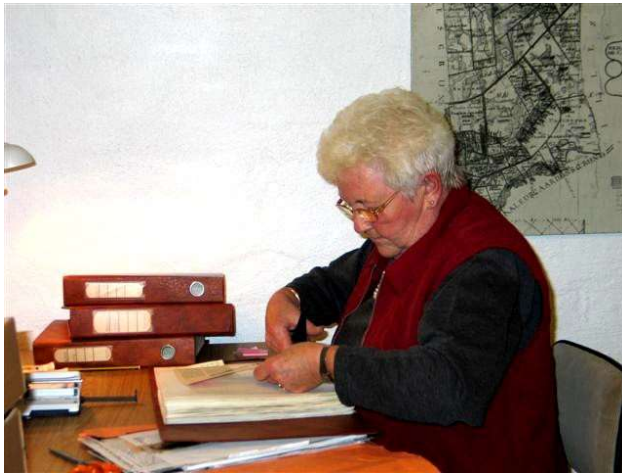
Korup Lokalarkivs nye lokaler

Den afgående og den konstituerede arkivleder

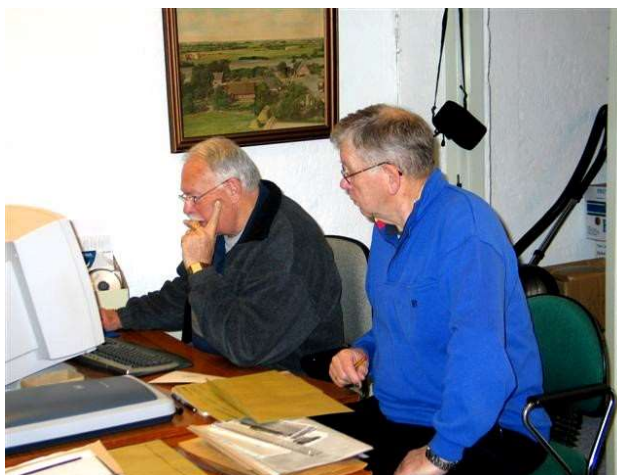
Arbejdsdag på arkivet

Mary tager sig af ud klip

Inger Hansen ved computeren

Helge Green og Erik Lund
arkiverer billeder.

Årsregnskab 2004
for
Korup-Ubberud Lokalhistoriske Forening

Indtægter

Kontingent 2004	18116,-
Overskud vedr. Ubberud Brugs	4900,-
Overskud fra bustur til Søby	<u>1384,-</u>
	24400,-

Udgifter

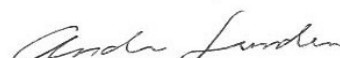
Porto, papir, film, kopier og bøger	8055,36
Møder, generalforsamling	4093,25
Kontingenter til foreninger	200,-
Gebyrer på girokonto	312,-
Tilskud til Ubberud arkiv	5450,-
Tilskud til Korup Arkiv	13871,05
Arkivdag, udstillinger, reklamer m. m.	<u>1000,-</u>
	32981,66
Årets resultat	- 8581,66

Egenkapital

Beholdningen pr. 1. jan. 2004.....	11113,26
Årets resultat	- <u>8581,66</u>
Egenkapital pr.31/12 2003	2531,60 kr.

Regnskabet er revideret den 8 jan. 05. uden anledning til bemærkninger.

Freddie Westergaard
Kasserer

Anders Lunden
Revisor

Beretning

for Korup-Ubberud Lokalhistoriske forening 2005.

Efter travle år med arbejdet omkring udgivelsen af bogen ”Korup og Ubberud. To sogne før og nu”, har arbejdet på de to arkiver haft en mere dagligdags karakter. Men det betyder ikke, at arkiverne ikke har haft et travlt år.

Korup Lokalarkiv har holdt flyttedag. Efter mange år under trange forhold, lykkedes det omsider i 2004 at finde nye og meget bedre lokaler. Lokalerne blev taget i brug efter sommerferien, og der er nu meget bedre plads både til besøgende og til de frivillige hjælpere. Efter flytningen til de nye lokaler ønskede Korup Lokalarkiv at kunne gå i gang med at registrere på EDB. Da midlerne ikke var til programmet ARKIBAS, fandt man et andet program, som senere skulle kunne overføres til ARKIBAS, hvis midlerne skulle blive til det.

På Ubberud Lokalarkiv er der arbejdet med at registrere billeder i ARKIBAS. Arbejdet var ved årsskiftet næsten afsluttet. Det vil herefter være meget lettere at finde de gamle billeder frem. Desuden er der også foretaget en Edb-registrering af en del af de gamle arkivoplysninger. I 2005 bliver Ubberud arkiv tilsluttet skolens internetforbindelse. Det giver en nem adgang til også at søge på Stadsarkivets sider.

Generalforsamlingen 2004

blev afholdt den 16. marts i Korup Sognegård. Traditionen tro var mange af foreningens medlemmer mødt op. Det var en glæde for bestyrelsen, at ca. 100 medlemmer kom netop denne aften, hvor foreningens 25års jubilæum kunne fejres.

Jørgen Poulsen blev valgt som dirigent. Til bestyrelsen genvalgtes Freddie Westergaard.

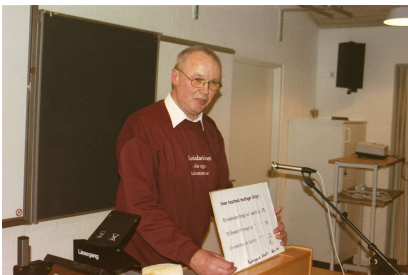
Nyvalgt blev Harry Nielsen og Helle Søndergaard.

Foreningens formand igennem 9 år, Ingrid Nielsen, trådte ud af bestyrelsen. Jens Peter Jensen havde fornøjelsen at udnævne Ingrid Nielsen til æresmedlem af foreningen med tak for det store og utrættelige arbejde, hun har udført som medlem af bestyrelsen i 14 år. I stedet for det annoncerede kaffebord blev der serveret smørrebrød i anledning af jubilæet. Ny formand:

Efter spisningen viste stadsarkivar Jørgen Thomsen og arkivar Helle Søndergaard
Jens Aage Petersen lysbille-

der om handelslivet i Korup og Ubberud i perioden 1943-1970.

Ved et efterfølgende bestyrelsesmøde valgtes Helle Søndergaard som formand, medens der ikke skete ændringer på de øvrige poster.

Udflugt

I år var der planlagt hele to udflugter, idet tilslutningen til udflugten i 2003, som gik til Arreskov, var så stor, at mange ikke kunne komme med. Men det viste sig, at der desværre ikke var tilslutning nok til at gennemføre udflugten til Arreskov igen i 2004.

Til gengæld var der meget god tilslutning til udflugten til Brunkulslejerne i Søby den 5. september 2004. Vi gjorde først holdt ved landsbyen Uhre for at se Else og Svend Andersens fuchsiahave. Den lille parcelhushave var fyldt med blomstrende fuchsia af mange forskellige arter. Derefter gik turen mod Søby, hvor vi spiste vores medbragte mad (i kamp med en forfærdelig masse hvepse). Vi var på en guidet tur rundt i det spændende område og så de små interimistiske hytter, som brunkulsarbejderne havde opført. Vi fik et godt indtryk af det hårde slid, som arbejdet i brunkulslejerne må have været.

Efter Søby kørte vi til Bindeballe, hvor vi drak den medbragte kaffe og besøgte den gamle købmandshandel. Her var varer som i gamle dage.

På hele turen var Harry Nielsen en god og underholdende guide. Harry havde sat sig godt ind i stoffet og ledte os trygt igennem den gode dag.

Arkivdag

I 2004 blev arkivdagen aflyst. Sammenslutningen af Lokalhistoriske Arkiver havde ikke informeret tilstrækkeligt om årets arkivdag. Der hersker lidt tvivl om arkivdagen måske for fremtiden kun gennemføres hvert andet år. Det får vi se.

Korup LokalTV

Lokalhistorisk Forening har et fint samarbejde med Korup LokalTV. Ved sidste års generalforsamling blev det oplyst, at 47.000 kr. som Lokalhistorisk Forening havde fået tildelt fra den nedlagte Ubberud Brugsforening skulle anvendes til overspilning af bånd fra Korup LokalTV. Båndene, som dækker LokalTV's hidtidige virke er overspillede til DVD. Det er en glæde for bestyrelsen, at gaven fra Ubberud Brugsforening har gjort det muligt at bevare udsendelserne for eftertiden.

Kalenderen

Kalenderen er i år udsendt for 7. gang. Så det må være blevet en tradition nu, at vi laver den kalender.

Tak til alle medlemmer, fordi I altid møder så talstærkt op til vore arrangementer.
Tak til de frivillige hjælpere på begge arkiver. Uden jeres hjælp kunne de ikke fungere.
Tak til bestyrelsen for godt samarbejde.

Helle Søndergaard

Udflugten i billeder

Gl. Tanggårdhus

En husmandsfamilie i Ejlstrup

I 1980 døde Osvald Larsen, 78 år gammel, efter et langt og virksomt liv som ejer af Gl. Tanggårdhus, Ejlstrupvej 41. Et par år senere blev ejendommen solgt efter at have været i slægtens eje siden 1815.

Osvald Larsen var kun 18 år og ude at tjene, da hans far døde, og han måtte hjem og hjælpe sin mor med driften af den lille 2 tdr.land store ejendom. Der var endnu 2 ukonfirmerede børn i familien, så for at de alle kunne få føden, arbejdede han samtidig som fodermester på Tanggård og malkede 25 køer tre gange om dagen.

I 1923 blev han gift med Gerda Hansen fra Gl. Tanggårdhus, som det så ud, da Osvald Bolbro, og de fik datteren Elise. Også Gerda tog Larsen overtog det. sin tørt på Tanggård med storvask og andet arbejde for at skaffe penge til huse. Osvalds moder Anne Margrethe kørte til torvs med hest og vogn med bær og frugt af alle slags og høns, kyllinger og æg.

Ved den tid blev en del af Tanggård udstykket, og de fik købt 7 tdr. land til ejendommen.

Familien voksede også, 2 sønner og endnu en datter kom til.

I 1934 købte Osvald ejendommen af sin mor, som nu var omkring de 70 år. Han tilkøbte yderligere 5 tdr. land, men vedblev at arbejde uden for hjemmet. I 22 år kørte han mælketur for Odense Mejeri, og i 25 år hjemmeslagtede han for naboer og gårde vidt omkring.

Driften af ejendommen var den typiske for husmandsbrug på den tid, fortæller den yngste datter Inge. Der var både planteavl og dyr; man satsede ikke alt på

et felt. Om efteråret blev der sået rug og hvede, om foråret havre og byg. Så var der sukkerroer til Sukkerkogeriet i Odense, kålrabi og runkelroer til foder. Græs til hø til vinterfoder. Noget hø kom fra eksercerpladsen i Odense. Tit hentede de et læs hø om aftenen på mælkevognen. Det skulle så læsses af om morgenen, før Osvald skulle køre mælk.

Børnene hjalp naturligvis til. Med at passe dyrene, hakke roer, samle kartofler, rense hønsehus osv. Det værste arbejde var at samle sten om foråret og at sprede møg om efteråret. Alligevel blev der tid til leg med nabobørnene.

Skolegangen foregik i Ubberud Skole. For de to ældste børn hos lærer Petersen, for de to yngste hos Anders Skytte. Især Inge var glad for skolen og ville gerne have fortsat i mellemskolen, men det var der ikke tradition for i familien. Af dyr var der 2 heste, 6 køer og 2 svinestier med so og slagtegrise, og så selvfølgelig fjerkræ.

Også på Gl. Tanggårdhus kom der efterhånden lettelser i arbejdet. Fra at høste med le gik man først over til at bruge skårlægger, og senere selvbinder, og de fik tærskeværk. Der kom også en traktor til, men hestene beholdt man. De skulle ikke andre steder hen, sagde Oswald. Omkring 1951 fik de malkemaskine. I slutningen af årtiet blev der bygget ny stald og lade.

Inden døre kom der efterhånden, som andre steder i de år, moderne bekvemmeligheder. I 1940 blev petroleumslamperne skiftet ud med elektrisk lys. Senere blev der lagt vand ind, og midt i 50erne kom der både centralvarme og badeværelse. Især det sidste husker datteren som noget af det bedste.

Alt blev lavet uden lån, for Oswald og Gerda var både flittige og sparsommelige, selvom alle mærkedage blev fejret med maner i Ubberud Forsamlingshus, og der var meget samvær med naboerne til pøsegilder, høstgilder o.l.

En glad skolepige

Anne Marie Larsen, Oswald m. kone og ældste datter

Anne Marie og Oswald Larsen

Hele familien 1943

Inge og koen, der først gik hjem, når hun lagde hånden på dens ryg.

Gunnar
Larsen
Inge
Horsbøl, f.
Larsen

Alle
billeder
udlånt af
Inge
Horsbøl
Det

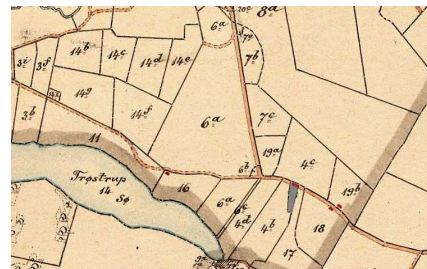
foregående bygger hovedsagelig på oplysninger fra
Osvald Larsens yngste børn, Inge Horsbøl og Gunnar
Larsen; men familiens historie begynder længe før. Det

fremgår af de gamle papirer, Inge Horsbøl for et par år siden afleverede til Ubberud
Lokalarkiv. Den historie følger her:

I 1775 fødtes på Husemose en pige, som fik navnet Christiane. Efternavnet var Olesdatter
efter faderen Ole Hansen. Christianes moder var datter af den kendte Jørgen Christensen på
St. Korsebjerg, og hendes moster var kone på Gl. Dyregravede.

Da Christiane var godt 20 år, kom hun for tæt på sin slægtning Christian Ulrik fra
Dyregravede, og i 1798 fødte hun en søn, som fik
navnet Hans Christiansen.

Et par år senere, i marts 1800, blev hun gift med
Poul Hansen, tømrer og snedker fra Blæsbjerg i
Vigerslev sogn. I 1801 købte de matrikel 28 på
Trøstrup Bys Sømark, og måske var det dem, der
byggede Søløkkestedet. Det, som langt senere blev
til Slukefter Kro. Grunden var kun lille; men i årenes
løb fik de købt mere til, så ejendommen til sidst var
på et par
tønder land.

Afmærket m. gråt: Søløkkestedet

Samme år fik de deres første fælles barn, sønnen Ole.

Tre år senere kom datteren Anne Margrethe til, i 1805 endnu en søn, Hans Henrik. Endnu
en datter Ane Marie blev født i 1807, men blev kun 1½ år. Endelig fødtes i 1810 sønnen
Jørgen Kristian.

I juli dette år døde Christiane, kun 36 år gammel. Dødsårsagen kendes ikke.

Nogle dage senere mødte skifteforvalteren op med sin skriver og to vidner for at
registrere og vurdere boet.

Som skik var, blev alt, stort og småt, nyt og gammelt, skrevet op og værdisat.

Bemærkelsesværdigt for den tid er, at der figurerer både ”2 bøger” og ”en Deel gamle
Bøger”. Her er listen over Poul Snedkers værktøj:

		I Huggehuset	
		do.	2
		Bulsauge	nogle
1 Høvlebord		Spigerboer	
21 Høvle		14 Hukkeiern	
4 Navere		3 File og 1 Vinkel	
1 Skruestikke		2 Tolleknive, 2 Hamre	
	1 stort Saug	1 Jern og 2 Træe Vinkler	1
1 lang Timmersaug		Eegeskrin, som	
	1 Skiørte	Enkemanden	

angav at tilhøre Rs. Andersen i Schougaard	2	Hiulbar Kiæster	
		1 Ballie og 2 Limpotter	1
		Skiøtsel og Stage	
1 Spand		1 Jern Vægge	
1 Spinderok			1
1 Anker og 1 Tragt		Slibesteen	1
1 Saald		Meietøi med Lee	
1 Løgte		1 Deel Skramlerier	
1	breed Bille		
	2 Bindøxer	1 Skovl og 1 Greb	

Hele indboet blev vurderet til 377 rigsdaler 4 mark og 2 skilling, huset med tilhørende jord til 1800 rigsdaler, i alt 2177 rdl. 4 mark 2 skilling; men da Poul Hansen havde gæld, der beløb sig til 1416 rdl., blev der altså kun godt 600 rdl. tilovers til deling.

Efter datidens arveregler gik halvdelen til enkemanden, og resten blev fordelt mellem børnene, så sønner fik en hel arvepart, pigerne en halv. Her blev der så godt 68 rdl. til sønnerne og godt 34 rdl. til datteren.

Nu var Poul Hansen ikke i stand til at udrede disse beløb, så han tilbød i stedet til hver af sønnerne at fremstille et egechatol til samme værdi. Dette skulle de så få, når de blev 15 år.

Den 7-årige Anne Margrethe blev tilbudt en blåmalet egekiste, samt alle moderens gangklæder, som skulle forblive urørte, til hun kunne passe dem. Desuden et himmelsengested og en rødtribet overdyne. Listen over moderens tøj ser således ud:

1 rød 1 Eege Kiste		
deri		
1 rød Stoffes Klædning		1 grøn Trøie
Drejels do.		
1 grøn Hvergarns do.	1	
Trøie og Klokke		1 rødprykket Forklæde
1 Damaskes		10 Huer af forskellige Sorter
Kaabe	1	1 hvidt Forklæde 1 rød Silke
tærnet Forklæde		Tørklæde
1 blaae Trøie		18 Sæt Hovedtøi forskjellige
		3 hvide Tørklæder
1 sort Kiøle		3 Sølv og Guld Træsser

Hverken skifteforvalteren eller børnenes værge, som var Christianes broder Jørgen Olsen fra Husemose, havde indvendinger mod dette, så dermed blev skiftet sluttet.

Allerede i november samme år giftede Poul Snedker sig igen. Hans nye kone var Karen Andersdatter, født i Korup. Sammen fik de i 1812 en søn Anders Jørgen.

I 1815 solgte Poul Snedker Søløkkestedet og købte i stedet Gl. Tanggårdhus i Ejlstrup, det nuværende Ejlstrupvej 41. Den ejendom forblev i familiens eje indtil 1982.

I januar 1827 kvitterer de tre sønner af første ægteskab for modtagelsen af deres mødrearv, som

derved kan slettes af panteprotokollen.

Gl. Tanggårdhus afmærket m. gråt

Jeg underskrevne Hans Christiansen, opholdende mig i Huusmose i Ubberud Sogn, Odense Amt og Herred tilstaaer herved at have modtaget af min Stedfader Poul Hansen af Tanggaardshuus den mig efter Skiftebrev 3die December 1810 tilkommende Mødrene Arv, nemlig et Ege- Chatol, der i Skiftebrevet er ansat til Værdie 68 Rd:D:C., men efter Omskrivningen af 5te Januar 1813 udgjør 30 Rbd. 3 Mark 9 3/5 Skilling, skriver Tredive Rigsbankdaler Tre Mark Nie og trefemtedeel Skilling Sedler og Tegn, hvorfor ieg herved meddeller denne min Givne Afkald og Skadesløs Beviis uden videre Arverettighed i nogen som helst optænkelig Maade for saaviidt benævnte min Mødrene Arv maatte angaae til Beviis og Sikkerhed herfor har ieg ei alleene egenhændig underskreven og forsegleet denne min Givne Afkald og Quittering, men og tillige formaaet 2de Mænd med mig at underskrive.

Huusmose den 27de Januar 1827

Der er lidt mystik om disse erklæringer. Oveni tre enslydende afkald fra de tre brødre fra januar, er der en samlet erklæring fra dem, dateret april. Dateret samme dag som Hans Henriks afkaldserklæring er der et gælds-brev fra faderen, hvori han erkender at skyldte sønnen samme beløb som arven og forpligter sig til at betale ”eller til Vederlag for samme et Egechatol.”

Den ældste søn Ole blev gift i november samme år med Maren Pedersdatter fra Lille Ubberud. Han arbejdede som daglejer. De fik 5 børn og boede den meste tid i Bækhus på Middelfartvej.

På det tidspunkt tjente Hans Henrik hjemme hos sin fader. Han gik i faderens fodspor og blev tømrer. Han blev gift 1833 med Karen Christensdatter fra Højbjerg og boede i mange år i Skovmarken. De fik 4 børn.

I oktober 1827 døde Poul Hansens anden kone, Karen Andersdatter; men Poul Hansen blev siddende i uskiftet bo et par år. Først i tidligt på året 1830 blev der afholdt registrering og skifte, og det var et fattigt bo. Bemærkelsesværdigt er det, at hans værktøjsbeholdning er svundet kraftigt ind. Små 600 rigsbankdaler blev det hele vurderet til, og da Poul Hansen havde en del gæld, blev der kun 6 rigsbankdaler tilovers. De skulle deles mellem enkemanden og sønnen Anders Jørgen. Imidlertid tilbød Poul Hansen at give denne søn det samme som de øvrige sønner havde fået, nemlig 31 rigsbankdaler sedler, blot han ville lade pengene stå i ejendommen. Det indvilligede sønnen og værgen i.

Anne Margrethe blev boende hos faderen, og i 1832 giftede hun sig med Jørgen Andersen, som kom fra Sanderum. Han havde tjent forskellige steder på egnen. Hans skudsmålspapir er bevaret og viser, at han var velanskrevet alle steder. De fik sønnerne Anders og Poul.

Den yngste søn Jørgen Christian giftede sig i 1841 med Maren Kirstine Nielsdatter fra Nymarksstedet. De boede den længste tid i Bloksbjerg på Middelfartvej. Familien fik 4 levende og dødfødte børn.

Om stedsønnen Hans Christiansens skæbne er der ikke fundet oplysninger.

I 1843 solgte Poul Hansen ejendommen til svigersønnen for 480 rbdl. på vilkår,

at Kiøberen Jørgen Andersen og Eiendommens fremtidige Besiddere haver at indrømme og yde mig frit Ophold og Underholdning i Huset min Levetid og til den Ende at give mig fornøden Spise og Drikke i Fællig med Husets Familie eller lige saa godt som Husets Beboere nyder samme, samt Lys og Varme, Logi, Pleje og Opvartning, kort sagt: alt hvad jeg til mit Livs Ophold og Nødtørft behøver og efter Billighed, Stand og Vilkaar kan kræve, og som i Tvivls Tilfælde ved uvildige Mænd nærmere bestemmes, samt efter min Død en hæderlig Begravelse imod til billig Vederlag for Begravelsens Bekostning at beholde mine efterladte Gangklæder og andre deslige Løsøre Effecter: item mit Haandværks Tøj.

31. august 1853 døde Poul Hansen, og datter og svigersøn drev nu ejendommen videre alene indtil 1886, da de solgte til deres sønne datter Anne Margrethe Jørgensen og hendes forlovede Skrædder Lars Larsen. Prisen var 1100 kr. Hun var datter af deres søn Poul, som ligesom broderen Anders havde et husmandssted i Stegsted. Udover købesummen skulle de til Anders Jørgensen betale 200 kr., og til Poul Jørgensen 100 kr. Lars Larsen var søn af husmand, sognefoged og dannebrogsmænd Jens Larsen i Pårup. Da parret var umyndige og ugifte, måtte fædrene optræde som kuratorer for dem. Første da vielsesattesten forelå, blev skødet tinglæst. Også her blev der indgået en aftægtskontrakt:

A. Saalænge jeg og min Hustru eller den Længstlevende af os dermed maatte finde os tilfredse, leve vi sammen med Kjøberen og forsynes paa den Maade med forsvarlig og anstændig Kost og Bolig, Lys og Varme, Klæder og Linned, samt Opvartning og Pleie; men naar vi ikke længere skulle finde os tilfredse med den Underholdning m.v., som paa den anførte Maade maatte blive os til Deel, da er Husets Eier pligtig til i stedet for samme at afgive til os følgende, nemlig:

1. Til vor Beboelse samt udelukkende Brug og Afbenyttelse forbeholder vi os vort nuværende Sovekammer tilligemed det ved Siden af værende Kjøkken, ligesom vi forbeholder os en Tørvekube i Nærheden af vor Leilighed, stor nok til at rumme vor Ildebrændsel for et Aar ad Gangen. Saavel Beboelsen som Tørvekuben vedligeholdes aarlig af Husets Eier baade ind- og udvendig.

2. Naar vi saaledes indflytte i vor Leilighed, og der ønske at føre vor egen Husholdning, ere vi berettigede til, een Gang for alle at udtage til Brug og Afbenyttelse for os i vor Levetid af Husets Bohave Sengeklæder og Linned, Kjøkkentøj og andet Husgeraad, hvad vi maatte ansee fornødent; men naar den Længstlevende af os er afgaaet ved Døden, falde alle de saaledes udtagne Effekter tilbage til Husets Eier.

3. Til vor Underholdning m.v. er Husets Eier pligtig til at betale os aarlig 300 Kr., nævner Tre Hundrede Kroner, der erlægges med Fjerdedeel forud for hvert Kvartal. – Naar enten jeg eller min Hustru afgaaer ved Døden, bortfalder fra det derefter følgende Kvartal Halvdelen af den betingede Pengeafgift.

4. Husets Eier er pligtig til med egne Redskaber og egen Ildebrændsel at bage vort Brød, brygge vort Øl, byge(bøde?) og vadske for os, holde os med Reenlighed i alle Maader samt at opvarte, passe og pleie os, navnlig i Sygdoms- og Alderdomstilfælde.

5. Efter vor død besørger og bekoster Husets Eier vor anstændige og hæderlige Begravelse (efter Egnens Skik og Brug)

6. Vi forbeholder os fri Gang og Færdsel paa Husets Grund og Tilliggende og Ret til i Husets Have at tage de Frugter og Urtesager, som vi maatte behøve til eget Brug.

Anne Margrethe døde måneden efter, Jørgen Andersen levede endnu 4 år.

De to unge drev nu ejendommen videre og fik i årenes løb lagt lidt mere jord til. Lars Larsen drev samtidig sit skrædderhåndværk. I 1910 beskæftigede han således to skræddersvende.

De fik mange børn, 10 i alt, og en af de yngste var altså Osvald Larsen, som måtte hjem, da faderen døde i 1920. Moderen levede indtil 1955.

Poul Hansens øvrige børn fik selvfølgelig også børn og børnebørn. Det ville have været interessant, om man kunne have sporet et af disse egechatoller; men indtil nu har det ikke været muligt at følge familierne helt op til nutiden.

Billeder fra Spedsbjerg

I årene 1934 -1958 var **Hans Jørgen Hansen** førstelærer i Spedsbjerg. Han har åbenbart været en ivrig fotograf. Hans datter har været så venlig at overlade arkivet kopier af nogle af hans billeder. Her bringes et udvalg.

Maj 1945. Hjemturen begynder

Førstelærer H.J. Hansen, Spedsbjerg

Estisk flagparade

Englænderne kommer

Spedsbjerg Skole

Klar til skoleudflugt

Udflugt til Bogense Søbad

Befrielsesgudstjeneste i Ubberud Kirke

Korup Præstegård

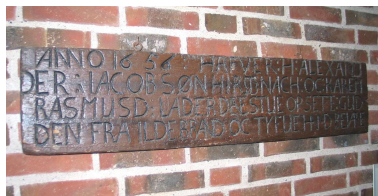
Selv om vi kender navnene på præsterne i Korup tilbage til først i 1500'tallet, er det ældst daterede minde om præstegårdene i Korup, en egebjælke med indskriften: *Aperi ut tibi vicissim aperiat. H. P.H. og M.P.D. 1621.*

De sidste bogstaver betegner præsteparret Hans Petersen Holmehave og hustru Margrethe Poulsdatter. H. P. Holmehave var blevet sognepræst i Korup og Ubberud i året 1608 i en alder af 30

år og sad som præst i 25 år til han tog sin afsked i 1643. Den latinske indskrift betyder: Luk op for at der til gengæld bliver lukket op for dig. Præsten har åbenbart bygget sognet en ny præstegård i 1621 og sat bjælken over stuehusets hovedindgang.

Så stod præstegården i den skikkelse i 35 år, men i 1656 var den åbenbart blevet eftermanden for lille, for han føjede en tilbygning til hvorover han satte en ny egebjælke med følgende indskrift: *Anno 1656 Hafver H. Alexander Jacobsøn Hirtznach Og Karen Rasmusdatter Ladet Denne Stue Oprette. Gud Dend Fra Ildebrand Og Tyfvehand Bevare. Dette Sidste fromme ønske blev der snart god brug for. Året efter udbrød krigen mod Karl Gustav, og i januar 1658 drog Karl Gustavs hær som bekendt over Fyn og Lolland til København.*

I pastor P. A. Stenfeldts embedsperiode fra 1797 til 1847, holdes et syn den 22. Maj 1803 over præstegården udført af synsmændene Niels Jørgensen, Tømmermand af Villestofte og muurmester Lars Hansen fra Tommerup, og herfra kommer følgende beskrivelse:

Ved synet befandtes Præstegården at bestå af 4 Hoved-længer, tilligemed en Bie-længe ved den Nordre Længes Side.

Den Nordre Længe er indrettet til Stuehus og udgjør 29 Fag, hvorpå findes en udbygning, 2 Etagere høj på 6 Fag ved den nordre side. Befandtes i god og brugbar Stand.

Den Østre Længe på 19 Fag er indrettet til Tyendekamre og Foderhuse. Ligeledes i forsvarlig Stand.

Den Søndre Længe som bestaar af 30 Fag, indrettet til Indkiørsels-Port, Heste og Koe Stald, Loer og Lade Gulve, Karle Kamre og Vognport, befandtes ligeledes i forsvarlig Stand, undtagen 5 Par Spændtræer som var brøstfældige.

Den Vestre Længe består af 33 Fag og er indrettet til Heste og Koe Stalde, Loer og Ladegulve, befandtes Nyligen ombyggede og i god Stand i alle Maader.

Bielængen ved den Nordre side på 17 Fag er indrettet til Materiel, Tørv og Høsehøus, og var ligeledes i god og brugbar Stand, tilligemed den derved værende Port.

Alle Længerne var opbygte af Ege- Bindingsværk med klinede Vægge, undtagen nogle faae af brændte Steen i Stuehuset. Loftet og Gulve vare hele og ubrøstfældige. Vinduer og Døre anstændige og brugbare. Taget heelt og godt over alle Husene. Vægge, Skorstene, Kølle og Bageovne hele, samt

Brønden godt forsynet. Haven i smuk stand og vel vedligeholdet.

Senere i pastor Stenfeldt's embedsperiode indrettede han for sig og sine vekslende kapellaner et par studereværelser ovenpå som ifølge embedsbogen fik "Gipset Loft og Vinduer man kunne se ud af."

Den efterhånden godt 200 år gamle præstegård trængte sikkert til udskiftning da pastor

P. Dichmann Aagaard blev sognepræst i 1848, men landet lå i krig med Preussen og alene det at komme fra Jylland til Fyn var en vanskelighed præstefamilien over vandt ved at rejse over Aalborg til Københav og derfra

til Fyn og til som han skriver i Kaldsbogen:

Til et Folk og et Land vi ej kendte og en ubeboelig, forfalden Præstegaard, som det paalægges ham at opbygge; en aldeles forsømt Avling, der intet Udbytte kunne give for det første, og en meget Gold, Stenhaard aandelig Ager at saa i.

De magre krigsår og det bevilligede lån på 3000 Rdl. var antagelig årsag til at pastor Aagaard valgte at bygge efter samme tegning som den nyopførte Vigerslev Præstegård. Knaphed på materialer, men til skyhøje priser var således årsag til at stuehuset kun delvist fik tegltag, resten blev tækket med strå indtil bedre tider.

Hen på efteråret 1849 blev stuehuset færdigt, men i november døde hans hustru i barselsengen og da han af egen lomme måtte betale 844 Rdl. til byggeriet, er det forståeligt, at pastor Aagaard tabte modet og rejste tilbage til Jylland.

Det blev derfor hans efterfølger pastor J.O.F. Lund der opførte de tilhørende avlsbygninger, og det blev et noget langstrakt arbejde; vestlængen bærer årstallet 1851, men først i 1852 ophørte byggeriet.

Den skikkelse som præstegården således fik i 1849-1852, beholdt den i det store og hele til 1921, hvor man landet over udstykkede til husmandsbrug; og herved blev der fra præstegården frasolgt ca. 30 tdl., hvorfor nogle af udbygningerne blev fjernet, gårdspladsen, indkørslen og det tilstødende stykke have blev lagt om og bygningerne grundigt istandsat.

Præstegården beskrives af pastor W. K. Reiss, der sad i embedet fra 1947 til 1960, som god, rummelig og velindrettet, men der viste sig at være svamp under gulvene og en stor del blev derfor brækket op og brændt af, men få år efter viste svampen sig igen i den anden ende af huet, hvorfor det blev besluttet helt at fjerne stuehuset.

Den nye præstegård blev i 1968 opført af den lokale entreprenør N. J. Jespersen og indeholder foruden bolig også kontor for præsten og konfirmandstue.

Ved udskiftningen i 1787 var der til præstegården 89 tdl. Der blev i 1875 bortauktioneret 8 jordlodder på hver 4 tdl. og som tidligere nævnt solgt 30 tdl. i 1921. Tilbage er 14 tdl.; den såkaldte Præste-eng nord for præstegården ned mod Stavisåen.

Præsteskoven på 7 tdl. i Holeskov, blev eksproprieret i 1982. Den leverede tidligere og sidst under besættelsen brænde til de 13 Kakkellovne i præstegården.

Præstegårdsjorden var i perioden 1885- 92 forpagtet ud til Korupgård, men pastor StahlfestMøller ansøgte 1891 og fik 1000 kr. til ombygning af staldlængen til indretning af forpagterbolig og en ny svinestald, og landbruget blev fremover drevet af en række forpagtere begyndende med Lars Chr. Jensen.

Den nye præstegård i Korup

En gårdbrand for 100 år siden.

Den 20. juni 1905 ved middagstide nedbrændte udlængerne til gården Lille Bisbjerg på Bøllemosegyden. Hvis du kan forestille dig en varm, rolig sommerdag, hvor alle på gården sover til middag – dels i stuehuset, dels i laden og i kamrene – og hvor lænkehunden står bundet i gården, så fortæller politirapporterne i Odense Herredsfogeds Arkiv noget om ildebranden og om hverdagen på gården på den tid.

Herredsfogeden fandt ved sin ankomst gårdens 3 længer nedbrændte og omstyrtede, medens stuehuset var uskadt, omend mærket af ilden. De nedbrændte længer havde været opført af mur- og bindingsværk med stråtag og havde været sammenbyggede, hvorimod stuehuset lå adskilt fra de andre længer.

Den første, som blev afhørt, var gårdejer Rasmus Rasmussen, som forklarede, at han efter middag lå og sov middagssøvn, da han blev vækket af husmand Niels Jensen, der råbte, at gården brændte. Han løb ind i borgestuen og så, at alle gårdens længer brændte. Han løb derefter over i stalden for at redde den ene hest, som stod der, men kunne på grund af hede, ild og røg ikke komme ind i stalden. Han forsøgte derefter at få svinene ud, men måtte ligeledes opgive dette. Han gav sig derefter til at redde sit indbo

og fik hjælp af folk, der kom til.

Fyens Stiftstidende 20. juni 1905 Rasmussen

havde fire år tidligere fået gården overdraget af sin moder, og den var forsikret for 29300 kr.

Derefter blev husmand Niels Jensen afhørt. Han forklarede, at han efter middag havde lagt sig til at sove i laden i den søndre længe, men var blevet vækket af en knitren og bragen. Da han slog øjnene op, så han at der var ild i taget. Han sprængte derpå døren til laden, som var lukket med en vrider, som han kun kunne lukke op ved hjælp af en kniv og løb derefter ud i gården for at vække folkene. Da han atter kom ud fra stuehuset, var der ild i alle længerne. Han kunne heller ikke tænke sig, hvordan ilden var opstået.

Gårdejerens nevø Rasmus Jørgen kunne kun forklare, at han efter middag havde lagt sig til at sove i dagligstuen og var blevet vækket af Niels Jensens råb. Han havde straks efter middag vandet en af gårdens heste i mosen sammen med den anden dreng Jens Peter og en af pigerne, Nikoline.

Rasmussens mor Kristiane forklarede, at hun efter middag havde lagt sig til at sove, men var blevet vækket af hundens gøen og Niels Jensens råb. Hun havde ingen mening om, hvordan ilden var opstået, men havde ikke god tro til Jens Peter, fordi hun vidste, at han den dag havde drukket brændevin og været beruset.

Tjenestepige Anna forklarede, at hun omtrent kl. 1 stod på sit kammer og redte sit hår, da hun hørte Niels Jensen råbe og så, at der slog røg op af det sydvestlige hjørne af gårdens længer. Snart var der ild i alle tre længer. Hun vidste, at Jens Peter havde været beruset om formiddagen hvor han havde haft en trepægleflaske brændevin inde på sit værelse.

Tjenestepigen Jakobine kunne bekræfte, at hun kort efter middag var gået ned til mosen sammen med drengene, hvor hun skulle vise Jens Peter nogle Bukkeblade, som voksede der. Også hun havde set, at Jens Peter havde en trepægleflaske brændevin, mens han sad nede i kostalden og spiste sin mellemmad.

Derefter blev Jens Peter afhørt. Han forklarede, at han efter at have været nede ved mosen, havde tænkt sig at gå derned igen for at tage et bad og komme sig efter den beruselse han havde pådraget sig ved at drikke en halv flaske brændevin. Han havde imidlertid opgivet det og i stedet lagt sig til at sove i sit kammer. Han var blevet vækket ved, at han hørte nogen løbe i gården. Han var fulgt med Rasmussen, da han gjorde forsøg på at redde den ene hest ud af stalden og hunden løst. Han erkendte, at han havde været beruset, men dog ikke mere end at han godt vidste, hvad han gjorde. Han havde dagen før fået en cigar af Jakobine, som havde tændt den for ham; men han havde ikke siden søndag haft tændstikker, idet han havde lagt dem fra sig i sit hjem.

Den 30. juni blev politiretten sat på Tinghuset, og her blev først en nabokone, ugift Johanne Mogensen, afhørt. Hun forklarede, at hun den dag gården brændte, var kommet derover for at

Nedbrændt Gaard. I Middags Kl 12 $\frac{1}{2}$ opkom der Ild i Rs. Rasmussens Enkes Gaard i Lille Bisbjerg i Ubborud Sogn. I Løbet af kort Tid var de 3 Længer nedbrændte, og endel Kreaturer indebrændte, da Folkene sov til Middag, og først kom igang med Redningsarbejdet noget efter Ildens Opkomst. Stuehuset, der er teglhwægt, vantede man ved 2 $\frac{1}{2}$ Tiden at kunne redde. Ilden, der opkom i den ene Ladelænge, antages paaat af en Vagabond, der er seet passere Gaarden.

få noget mælk byttet, som hun dagen før havde fået, men som var blevet sur natten over, og for at byttet noget uldgarn, hvoraf hun skulle strikke strømper til gårdejerens nevø. Hun havde taget plads i køkkenet og givet sig til at strikke og fået en kop kaffe og hvedebrød. Hun havde derefter siddet en halv times tid; men så havde Rasmussens mor sagt, at hun skulle gå hjem, fordi der ikke var nogen "andagt" der. Hun var gået hjem, og klokken var da 10½. Da Johanne kom hjem, så hun, at der steg tyk røg op over skoven, og at den kom fra Lille Bisbjerg. Hun gik ikke derhen for at se ildebranden, fordi hendes øjne bliver dårlige ved at se på ild. Hun erkendte, at hun var blevet en lille smule vred på Rasmussens mor over, at hun havde sagt, at hun skulle gå. Hendes vrede var imidlertid gået over på hjemvejen.

Dommeren foreholdt hende derefter, at hun havde lukket sin dør til, da politiassistent Jensen tidligere havde villet afhøre hende; men det var fordi hun havde hovedpine og ikke havde fået redt sit hår og havde siddet med et tørklæde om hovedet. Næste dag havde hun også lukket døren, fordi hun mente, at der var nogen, der havde sendt hende politi i huset, fordi man mente, at hun havde stukket ild på gården.

Hun turde ikke benægte, at hun muligvis havde sagt til politiassistenten, at Rasmussens mor nu havde fået andet at tænke på; men hun benægtede, at hun havde sagt det i en triumferende tone. Når hun ikke selv havde bragt et par færdige strømper op til gården, var det fordi hun på den tid sov til middag og ville have ro, fordi hun ikke fik ordentlig nattesøvn.

Hun erklærede, at hun ikke vidste, hvorledes branden var opkommen, og at hun ikke have haft nogen tændstikker hos sig. Lille Bisbjerg omkring 1910

Hun havde naturligvis i sit hjem haft en æske tændstikker til at gøre ild med, når hun lavede middagsmad.

Derefter blev husmand Niels Jensen afhørt igen. Han kunne ikke tro, at Jens Peter, hvis han virkelig var faldet i søvn, kunne have hørt ham løbe over gården, navnlig da Jens Peter om formiddagen havde drukket en masse brændevin og ½ bajer.

Han oplyste, at han mistede en dagløn ved at give møde i retten, og dommeren tilstod ham efter omstændighederne 2 kr. i vidnegodtgørelse.

Tjenestedrengen Jens Peter oplyste ved afhøringen, at han havde set, at der var ild i stalden og var gået med Niels Jensen om i kalvegården og derfra havde drevet en so ned i skoven. Til Niels Jensens forklaring sagde han, at han muligvis ikke var faldet rigtig i søvn. Han forklarede, at han ved branden havde mistet alt sit tøj, undtagen et par benklæder og en vest, der var blevet reddet af en ukendt mand.

Den 2. august blev politiretten sat på tinghuset, og her kunne gårdejerens fortsat ikke tænke sig, hvorledes branden kunne være opstået. Han oplyste, at han et par gange havde givet Jens Peter et par lussinger, fordi han 2 gange på samme dag havde undladt at vande kreaturerne; men det var sket en månedstid før branden. Alligevel troede gårdejerens ikke, at drengen var ked af tjenesten eller havde noget ønske om at komme væk fra gården.

Han havde aldrig set Niels Jensen ryge tobak eller have tændstikker på sig. Den dør, som fra gården førte ind til laden, hvor Niels Jensen sov til middag, lukkes udvendig fra ved hjælp af en vrider, mens man indvendig fra lukker døren ved at trække den til, således at vrideren falder ned udenfor i en træhage, der var anbragt på dørkarmen. Døren kunne da kun åbnes ved at man

stak en kniv eller et andet tyndt redskab ind mellem døren og karmen og derved løftede vrideren til vejrs. Gårdejer Rasmussen bemærkede sluttelig, at han efter sit kendskab til Johanne Mortensen ikke kunne tænke sig, at hun havde påsat ilden.

Den 12. september oplyste møllerlærling Arnold Hansen, at Jens Peter i søndags havde villet købe en pibe af ham og havde villet have en æske tændstikker med i købet; men han havde derpå i spøg sagt til Jens Peter, at han ikke skulle have tændstikker til at brænde Lille Bisbjerg af endnu engang. Jens Peter havde dertil svaret, at det skal jeg heller ikke, eller noget lignende. Jens Peter havde før branden sagt til ham, at han ikke ville blive i pladsen, men ville ud at sejle; men han har aldrig talt om, at han ville løbe af pladsen.

Den 20. oktober blev Jens Peter igen afhørt. Han kunne bekræfte det hidtil fremkomne om, at han havde været fuld den dag Bisbjerg brændte, og at han havde været nede ved mosen, samt at han ikke var faldet i søvn, før han hørte nogen med træsko løbe i gården. Han vidste godt, at der på komfuret stod en æske med tændstikker, men benægtede bestemt, at han nogensinde havde taget nogen æske tændstikker.

Han erklærede, at han ikke erindrede, at han, da han på branddagen kom ud fra forhøret, havde sagt: ”Om de så flår mig levende, skal de ikke få mig til at bekende.”

Dommeren afsagde derpå følgende: **Dekret**

Da Jens Peter er mistænkt for at have påsat branden på gården Lille Bisbjerg, og da det for at holde

ham adskilt fra hans jævnaldrende og sikre hans til- Fyens Stiftstidende 21. juni 1905 stede værelse er nødvendigt at arrestere ham, dekretes:

Jens Peter Hansen bør fængsles.

Efter at arrestdekretet var blevet oplæst for arrestanten, blev denne overgivet til bevogtning.

Den 23. oktober blev retten igen sat, og her afhørtes gårdejerens nevø Rasmus Jørgen. Han kunne oplyse, at man mere end en gang havde drøftet, at det var sært med den ildløs, idet man ikke kunne forklare, hvorledes den var opkommen; men der var aldrig blevet talt videre derom, end at der dertil var svaret Ja eller noget lignende. Han havde nok hørt, at Jens Peter skulle have sagt, om de så flåede ham, skulle de ikke få ham til at bekende; men han havde ikke selv hørt det. Det forekom ham, at det var blevet sagt, at Jens Peter skulle ytret sig således til sognefoged Lars Hansens søn.

Den 27. oktober blev Jens Peter igen fremstillet for retten, idet han havde begæret at tale med dommeren.

Han blev fremstillet fri for bånd og tvang og oplyste straks, at han nu var kommet til at huske på, at han den dag gården brændte, en time før middag havde været oppe på høløftet for at give nogle killinger, der lå på loftet, mælk, og at han da havde haft en pibe med tobak, hvori der var ild, med. Han måtte have tabt piben på loftet, idet han kunne huske, at han havde haft den med, da han gik op, men senere ikke vidste, hvor den var blevet af, og derfor antog, at han havde tabt den deroppe eller lagt den fra sig og glemt at tage den med, da han gik ned. Han bemærkede til slut, at piben ikke havde været forsynet med låg.

Branden i Lille Bisbjerg. Ved Branden i Gdr. Rs. Rasmussens Enkes Gaard i Lille Bisbjerg Wi Ubberud Sogn igaar Eftermiddags lykkedes det, som ventet, at redde Gaardens teglhængte Stuehus, omend i ramponeret Tilstand.

Som meddelt indebrændte en Del af Besætningen. — Efter hvad der nu nærmere foreligger, omkom 1 Hest, 5—6 Kvier og 1 So samt endel smaa Grise.

Brandlidte havde Byggingerne assureret i Den alm. Brandforsikring for Landbygninger for ca. 13,000 Kr. og Løsrøret i Udfløterkassen for ca. 15,000 Kr.

Saalidt her som ved Branden den 8de ds. i det nærliggende Gundersø veed man intet Bestemt om Ildens Opkomst. Mistanken mod den igaar omtalte Vagabond er kun bygget paa den Omstændighed, at han er seet sove i Nærheden, hvorimod man ikke har seet ham lærdes omkring selve Brandstedet.

Da jo imidlertid Ilden ved begge de to Gaardbrande er opstaaet om Eftermiddagen, medens Folkene sov, og tilmed opkommen i en Ladebygning, er der næppe Tvivl om, at den begge Stedorne er paasat, ligesom det kunde ligge nær at antage en vis Forbindelse mellem Brandene, hvis Tilblivelse synes præget at ualmindelig stor Ondskab.

Han forklarede, at han dagen før branden havde solgt en krave og en flip til drengen Rasmus for en lille træpibe og 30 øre, og at han senere havde fået ild på piben af Niels Jensens søn, idet han havde haft tændstikker.

Han blev derefter igen overgivet til bevogtning.

Den 30. oktober blev drengen Rasmus igen afhørt, og han kunne bekræfte handelen med piben. Han vidste, at der på gården var en kat med killinger, og huskede, at han efter branden havde set dem ligge i en sofa, der var flyttet ud i haven.

Derefter blev Jens Peter afhørt igen, og han oplyste, at han havde taget kattekillingerne med sig, da han forlod høloftet, og at han ikke havde set katten, der var mor til killingerne oppe på loftet; men da han ved middagstid kom tilbage fra marken efter at have flyttet køerne, så killingerne i bryggerset og efter ildebranden havde set dem ligge på en sofa i haven. Han erkendte, at han, da han fra karlekammeret kom ud i gården og så, at der var ild i staldlængen straks tænkte, at ilden kunne være kommet fra den pibe, som han måtte have glemt på høloftet. Han sagde sluttelig, at grunden til, at han ikke straks havde forklaret det, var den, at han mente, at han så ville ”komme til at sidde”. Dommeren ophævede derpå arrestationen, og Jens Peter aftrådte derpå.

Under et forhør den 4. november bekræftede pigen Anna Kristine og gårdejer Rasmus Rasmussen, at Jens Peter tog sig meget af kattekillingerne og ofte gav dem mælk i et låg fra en transportspand.

Dermed sluttede politisagen. Ingen blev dømt for brandstiftelse, og hvad der videre skete med den stakkels Jens Peter står hen i det uvisse, bortset fra at han den 2. november meddelte sognefogeden, at han flyttede til Pårup sogn.

Men hvad med brandforsikringen?

Af brandforsikringsarkivet fremgår, at branddirektøren den 22.

juni mødte på Lille Bisbjerg sammen med 2 vurderingsmænd. Den samlede skade blev vurderet til 7450 kr., hvormed brandlidte erklærede sig tilfreds. Han blev vejledt med hensyn til bygningernes genopførelse og reglerne for forskud.

Den 11. december mødte branddirektøren og de 2 vurderingsmænd igen op og godkendte de nyopførte bygninger og priserne for det udførte arbejde, bl.a. 28 jernvinduer á 8 kr., 5 dobbelte porte á 25 kr., 22 båse med bindsler á 8 kr. og 5600 alen lægter á 5 øre.

Søren Muurholm

Om jagten i Trøstrup og Korup

Fra Korup Arkiv bringer vi lidt om jagt. Her fortæller **Hansigne Vedel** om jagten, som hun oplevede den i sin ungdom:

Efter hvad jeg har fået fortalt, foregik jagten omkring 1910 i Trøstrup som fællesjagt.

Jagten gik dengang ind den 24. September, og denne dag samledes alle jægerne i Trøstrup, og derefter gik de i fællesskab over al jorden.

Det skudte vildt blev afleveret på Slukefter Kro, hvor det blev gjort i stand, og efter at det havde hængt og modnet en tid, blev alle beboerne i Trøstrup inviteret på kroen til fællesspisning.

At det dengang foregik på kroen, hang nok sammen med, at der dengang var et landbrug på ca. 40 tdr. land til kroen, og at sønnen Karl gik på jagt sammen med jægerne i Trøstrup.

Om ejeren af kroen Anna Hansen gik på jagt, tvivler jeg lidt på, men jeg har set et billede, hvor hun står og sigter på en hare, som dog så noget død ud.

Jeg ved ikke, hvornår fællesjagten ophørte, måske da Karl fra kroen blev syg, men Anders Laurits Poulsen, Rasmus Kristian Hansen og Karl Frederiksen, som alle er født og opvokset i Trøstrup, fortsatte med at gå på jagt sammen og på skift afholde jagtgildet.

Ejvind Andersen, Trøstrup Lindegaard, fortæller om jagt:

Den 1. August 1947 var vi nogle beboerne i Trøstrup, der begyndte at gå på jagt sammen.

1. August var dagen, hvor jagten på duer gik ind, og Peder Hansen og Ejvind Andersen, Trøstrup Lindegaard, og Karl Frederiksen, Bregnemosegaard, mødtes til jagt i en lille skov ved Stavidsåen, hvor der normalt var mange skovduer.

Efterhånden kom også Bent Vedel Jensen, Anders Laurits Poulsen og lærer Møller-Andreasen med i selskabet.

Da der i 1952 kom en traktor til Trøstrup, blev der transporteret både stole og borde ud i skoven, ja endda en madras til Peder Hansen, der efterhånden var blevet en ældre mand. Så kunne han ligge ned og skyde duer.

Efter morgenjagten blev borde og stole sat op, og så kom ægtefællerne med en madkurv, og man samledes til en frokost, som kunne trække længe ud.

På en sådan jagtdag blev der ikke altid skudt duer, men det selskabelige samvær blev dyrket, og efterhånden som børnene voksede op, deltog de også i dagen.

Dette gentog sig år efter år, dog var der et enkelt år hvor man på grund af dårligt vejr samledes i køkkenet på Lindegården med hver sin madkurv. Fest skulle der være.

Og fra et bånd, som **Erik Mortensen** på Hyldegaard, Udskovvej 9 har indtalt, kommer følgende:

Efter at han havde siddet et par år i bestyrelsen, blev han valgt som formand i 1964.

Trøstrup-Korup Jagtforening var efterhånden svundet ind til en snes medlemmer, så noget måtte der ske.

Erik Mortensen var vidende om, at der var flugtskydning i Højstrup, og han fik aftalt at foreningens medlemmer også kunne deltage.

Der blev udlagt de dengang tilladte forgiftede æg mod rovfugle, og der blev udsat fasaner for at bedre jagten.

De tog også fat med at arrangere en årlig rævejagt, men kun for foreningens medlemmer, så der igen kom tilgang af nye.

Da der var forholdsvis få ræve i området, tog de kontakt med andre jagtforeninger, og fra en rævejagt i Jordløse kommer følgende oplevelse:

Om formiddagen var der pludselig kommet isslag, og i det bakkede terræn snublede Påruppræsten Johannes Nielsen og gled på halen hele vejen ned ad bakken. Det var ikke helt ufarligt med patroner i bøssen, men han kom da helskindet ned, og alle morede sig.

Jagtforeningen kom også i gang med hundedressur for både jagthunde og almindelige. Der var dog ikke enighed i bestyrelsen om, at det skulle være for alle, men det var med til at gøre foreningen kendt, og da det toppede i 1985, var der tilmeldt 69 hunde, opdelt i forskellige grupper.

Erik Mortensen fortæller om foreningens 50 års jubilæum i 1983:

De havde i månederne forud fået lavet 75 jubilæumspalter, som de nu solgte til fordel for festen, der blev holdt i den nu nedlagte Komigen Kro.

Der var 131 deltagere, og der var sange og gaver til foreningen, hvis første formand, Karl Frederiksen blev udnævnt som æresmedlem.

Det var en rigtig hyggelig aften, som han sent vil glemme.

For 100 år siden

Fra sognerådsprotokollen 1905

Sognerådet bestod i 1905 af følgende medlemmer: Anders Hansen, formand, M. Jensen, J. Jørgensen, Lars Nielsen, Anders Hansen, Christen Henningsen, Rasmus Pedersen, og Jens Nielsen. Kommunens indtægter og udgifter anslås til at balancere med 16200 kr.

Som vanlig udgør social- og alimentationssager en stor del af arbejdet, og som vanlig er rådet meget påpasselig med udgifterne, som fx da bestyrelsen for en indsamling for de skadelidte under stormfloden nytårsnat 1904 beder om bidrag. ”Sogneraadet vedtog intet at yde. Også den velkendte maler H.P. Carlsen optræder gentagne gange. I juli anmoder han om tilladelse til at rejse til Amerika, Australien eller Sydamerika, hvilket rådet vil tillade: ”Når han har tjent 100 Kr. til

Rejsen, vil Sognerådet give yderligere 50 Kr. på betingelse, at han bliver landsat i Amerika.”

En enkelt socialsag kommer til at strække sig over en god del af året. I februar meddeler Odense Fattigvæsen, at CL's søn Lars er indlagt til kur mod fnat. Samtidig meddeler man, at forældremyndigheden er frataget CL, da hun har drevet utugt i sit hjem, så hendes 4 børn skal i pleje. Da familien er forsørgelsesberettiget i Korup-Ubberud, skal sognerådet tage sig af sagen. CL's svigerfader i Xxrup tilbød at tage alle børnene, og der aftales en betaling af 15 kr. månedlig for alle 4 børn.

CL skulle på Korup Fattighus under sognerådets tilsyn og forplejning; men hun nægtede at modtage noget fra kommunen og ville klare sig selv.

I april meddeler svigerfaderen, at CL ikke kan leve uden sine børn. Rådet kan dog ikke ændre, at forældremyndigheden er taget fra hende. I samme måned dør svigerfaderen, og enken mener ikke, hun kan have børnene. Den ældste søn Jakob kom i pleje i Xxrup for 25 kr. halvårlig, som plejefaderen vil spare sammen for ham. De to yngste blev foreløbig hos enken, medens den 9-årige Max kom i pleje hos sognerådsmedlem Chr. Henningsen.

I september meddeler enken, at hun nu ikke længere vil have drengen Eduard. Sognerådet vil nu se tiden lidt an, måske vil hun beholde ham en tid endnu.

Ved årsskiftet meddeler Chr. Henningsen, at han ikke længere vil have drengen Max i pleje. En husmand i Højbjerg tilbyder at tage ham; men da hans kone har begyndende tuberkulose, må de ikke have plejebørn. I stedet kommer han til en bager på Ubberud Mark. På samme tid takker den ældste drengs plejefader for tilsendte plejepenge. Om de to yngste børn er der ikke noget nyt.

En anden langstrakt sag drejer sig om rengøring og opvarmning i kommunens skoler.

Den begynder i februar, da Lars Jørgen Larsen i Dyred beder sognerådet drage omsorg for at Spedsbjerg Forskole lokaler er opvarmede, når undervisningen begynder. Det anser rådet ikke angår det, ”da Lærerinden indtil Dato har besørget Opfyringen i Skolens Lokaler.”

Det svar har åbenbart ikke tilfredsstillet Lars Jørgen Larsen, så han er gået videre. En måned senere henstiller nemlig Odense Herreds Provsti, at sognerådet påtager sig forpligtelsen, også under hensyn til den tuberkuloselov, som er under behandling i rigsdagen. Over for skoledirektionen har lærerinden udtalt, at hun ikke kan møde så tidligt, at skolen kan være opvarmet i rette tid.

Rådet vil imidlertid afvente et pålæg fra autoriteterne.

Provstiet fastholder, at både opvarmning og renholdelse må påhvile sognerådet, og er rede til at indanke sagen for ministeriet, hvad rådet er enig i.

I juni kommer så et pålæg fra undervisningsministeriet om at sørge for opfyring og renholdelse. Det tager sognerådet til efterretning.

Sagen får åbenbart skoledirektionen til at udfærdige en vedtægt for skolernes renholdelse. Diskussionen herom varer resten af året. Først i december mødes rådet for at ”gennemgå og affatte Vedtægten for Renholdelse af Kommunens Skoler i Overensstemmelse med Odense Herreds Skoledirektions Forslag og efter Påbud af Ministeriet.”

Vedtægtens ordlyd er:

1.

Der vil være at drage Omsorg for, at Klasseværelsernes Gulve ere fuldkomne tætte, og at den fornødne Udkitning mellem Brædderne foretages og vedligeholdes. Gulvene skulle være olierede, malede og dækkede med Linoleum eller paa lignende Maade være beskyttede mod Fugtighed. Ved fremtidig Indretning af Klasseværelserne iagttages, at Væggene glittes.

2.

Klasseværelserne skulle daglig udluftes og det saa betids, at de ere i Orden til at modtage Børnene ½ Time før Skoletidens Begyndelse. I den Tid der fyres, sker Udluftningen ved at bruge Ventilationen i fuld Udstrækning i Undervisningstiden, efter dennes Slutning saavel som i Fritiden mellem Timerne gennem Vinduerne. Kakkellovnen renses for Aske før Indfyringen, ligesom Kakkellovnen pudses 1 Gang maanedlig. Selve Indfyringen foretages som hidtil af Vedkommende Lærer eller Lærerinde. Læreren besøger Udtagning af Asken, saafremt han forlanger det. Tobaksrøgning må ikke finde Sted i Undervisningstiden.

3.

Skoleborde med Bænke og Kathedre, samt Vindueskarme skulle daglig aftørres med en vaad Klud, saaledes at de er frie for Støv ½ Time før Undervisningstidens Begyndelse.

4.

Gulvene skulle daglig vaskes og en Gang ugentlig sammen med Panelerne, Dørene, vinduer, Skabe og alt Træværk vaskes med Sæbevand. Vinduerne poleres 4 Gange maanedlig.

5.

Klasseværelserne skulle 1 Gang aarlig underkastes 1 Hovedrengøring, de malede med en grundig Afvaskning med Sæbevand, de ikke malede med en Kalkning. Hvor Ventilationskanaler findes, renses disse mindst 1 Gang aarlig.

6.

Det er ubetinget forbudt at spytte på Gulvene i Klasseværelserne, ligesaa lidt som Spyt maa anvendes til Rensning af Tavlen. Forsaavidt Anbringelse af Spytkummer i Klasseværelserne anses for nødvendigt, skulle disse Kummer stadig være forsynede med Vand og daglig renses.

7.

Skolens Retirader skulle daglig vaskes, og det maa nøje overholdes, at de tømmes, forinden de ere overfyldte. Pissoirerne skulle daglig udskylles. Sæderne blive daglig at vaske eller aftørre med en vaad klud.

8.

Træværket i Forstuen aftørres med en vaad Klud daglig, og gulvene fejes hver Dag. En Gang om Ugen udskylles de. Vinduerne skulle holdes rene.

9.

Skolebørnene maa opholde sig i Skolestuen om Morgenen fra 1 Time før Undervisningstidens Begyndelse. I Fritiden mellem Timerne maa Børnene kun i Tilfælde af ugunstigt Vejr opholde sig i Skolelokalerne. Hvor der ved Middagstid er 1 eller 2 Timers Ophold, kunne Børn, som paa Grund af Vejlængden ikke kunne naa deres Hjem, opholde sig i Skolelokalerne, men naar Vejret tillader det, skulle de dog, inden Undervisningen gjenoptages, opholde sig i det Frie, saaledes at Udluftning ved aabne Vinduer kan finde Sted i et Tidsrum, som svarer til almindelig Fritid mellem Timerne.

10.

Den i Post 2 foreskrevne Udluftning paahviler Vedkommende Lærer eller Lærerinde, hvem det ogsaa paahviler at paase, at Skiftefodtøj ikke benyttes ude.

11.

Sogneraadet fastakkorderer Renholdelsen af Skolelokalerne, overensstemmende med nærværende Vedtægt, og Kommunen udreder de dermed forbundne Omkostninger.

12.

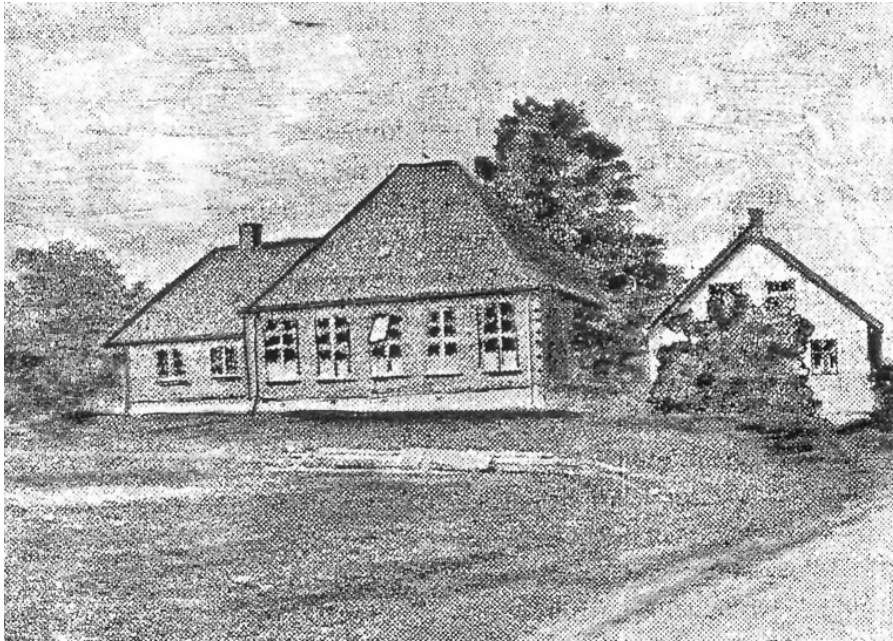
Skolekommissionen har at forvise sig om, denne Vedtægts Forskrifter overholdes.

13.

Da det ifølge ovenstaaende er nødvendigt at Skiftefodtøj indføres obligatorisk, vil nogle Sæt blive indkøbt for Kommunens Regning til Afbenyttelse for de Børn, som ikke selv medbringe det.

Rengøringen blev i Spedsbjerg udliciteret for 35 øre for hovedskolen 30 øre for forskolen – daglig, inklusive opfyring i vintertiden. I Ubberud blev prisen 40 øre for hver af skolerne. I Korup var prisen først på året 25 øre pr. dag.

Som skiftefodtøj blev indkøbt sivsko.

Ubberud "nye" Skole ved indvielsen 1930. Rytterskolen endnu ikke nedbrudt.

(Efter kopi af avisbillede i Fyens Venstreblad)

Vestjyden kom til Fyn

Ingrid Nielsen fortæller om sit liv

Familieliv

Det hele begyndte i 1954. Da inviterede Venstres Ungdom i Holstebro VU fra Odense på et weekendophold med privat indkvartering og rundvisning på egnen. Om aftenen var der foredrag og dans på Højskolehjemmet. At få besøg af så mange fynboer var noget nyt for os i Vestjylland. Iblandt dem var min senere mand Niels, som jeg her traf for første gang.

Senere samme år deltog jeg i De danske Ungdoms- og Gymnastikforeningers landstævne i Odense, og her var der så lejlighed til at være sammen igen.

I september skulle jeg præsenteres for Niels' forældre. De var meget skeptiske. Der havde aldrig før været en kone på den gamle slægtsgård, som kom længere væk fra, højst fra nabosognet, og nu kom der en vestjyde. Jeg blev målt og vejlet, og jeg talte naturligvis rigtig vestjysk.

Jeg kom med en god ballast. Jeg kom fra en gård og var vant til at hjælpe med alt, både i mark og stald, hus og have, og jeg havde en god huslig uddannelse. Alt det hjalp til, at jeg blev godtaget. Året efter blev vi gift, og så begyndte et nyt liv.

Mine svigerforældre blev naturligvis boende på gården. Sådan havde det været generation efter generation; det skulle der ikke laves om på.

Så begyndte hverdagen. Jeg havde en del udstyr med, som jeg havde samlet sammen, både spisestel og kaffestel, sølvtøj og en masse ting, der var syet og broderet. Det gjorde man dengang; men det var der ingen brug for – der var stakkevis af alting.

Møbleringen var let. Der var fyldt op i hvert et rum. Alle stuer var fuldt møbleret, og det var godt nok det hele. Der var ingen, der spurgte om min mening. Det krævede en god tolerance at få det hele til at gå.

Alt var gammeldags; men inden for det første år fik jeg gennemført at få lavet badeværelse og at få køkkenet moderniseret lidt. Der kom vand og vask i køkkenet.

Arbejde var der nok af hele tiden. Jeg hjalp til både i mark og stald. Fjerkræ, have og hus skulle passes. Dengang var man jo selvforsynende med alting. Der skulle brygges øl, slagtes, bages, henkoges og syltes

En storvask dengang var et stort arbejde. Der gik flere dage, fra vi tog karrene frem for at få dem til at holde vand, og til vi havde fået tøjet rullet og strøget.

I 1959 kom så Ole til, igen en glædelig begiven-

Gert Mørk foto

Privatfoto

Mine svigerforældre skulle også passes. De var ikke raske og skulle hjælpes i tøjet hver dag.

Dengang var der ikke meget privatliv på en gård. Om aftenen sad vi alle sammen i samme stue, både karle og piger, unge og gamle. For børnene var det godt. Der var altid nogen til at spille med dem eller læse for dem, indtil de skulle i seng.

I 1956 fik vi vores søn Jørgen, og det forandrede naturligvis hverdagen til det bedre.

hed. Samme år døde Louise, Niels' mor, efter et langt sygeleje.

I foråret 1960 blev Ole syg af en kræftsvulst på den ene nyre. Trods operation og strålebehandling døde han året efter. Det var hårdt, men livet skulle jo leves videre, og året efter fik vi en ny Ole.

I sommeren 1964 døde min svigerfar; han havde været dårlig i lang tid, men hele tiden været hjemme. Det forandrede igen hverdagen.

Da vore drenge var små, var der ingen børnehave eller børnehaveklasse. Det var naturligt, at de var omkring os hele tiden og tidlig kom til at tage del i det daglige arbejde.

Da de skulle begynde i skolen, fulgte jeg dem derop den første dag. De skulle jo over hovedvejen, og der var dengang ingen midterrabat. De cyklede hver dag og fik tidlig lært at se sig for. De er aldrig blevet kørt i bil til

skole. Kunne de ikke cykle, måtte de gå.

Gert Mørk foto

Organisationsarbejde

Tiden gik med travlhed ude og inde. Jeg har altid været glad for at arbejde begge steder; men da børnene blev større, følte jeg trang til lidt mere udfordring. Jeg mente, at der kunne blive tid til at deltage i noget udenfor hjemmet.

Som den første kvinde blev jeg valgt ind i bestyrelsen for den lokale Venstreforening, og jeg kom også i bestyrelsen for Ubberud Brugsforening. I Ubberud havde Landboforeningen ingen

husholdningskreds, så jeg meldte mig ind i Korup sammen med 30 andre. Året efter afløste jeg Nora Poulsen som formand for Korup-Ubberud Husholdningskreds. Den var en del af Odense og Omegns Landboforening, som senere blev sammenlagt med Nordfyns Landboforening. Jeg havde nogle dejlige år i Korup-Ubberud Husholdningskreds; men så blev jeg valgt til formand for Nordfyns Landboforenings Husholdningskreds, der bestod af 18 lokalkredse. Jeg kom også i landboforeningens bestyrelse som ene kvinde blandt mændene, men det gik meget godt.

Arbejdet i Nordfyns Husholdningskreds var

FAMILIEN

F.S. 8 Feb. 1984

Husmødres ansvar

- Værn om de værdier, vi har, opfordrer formand

— Vi må ikke kassere alt, blot fordi det er gammelt, og tage det nye til os ukritisk. Vi skal have tid til at vurdere det nye, og der tror jeg, at husmødrene har et stort ansvar ved at værne om de værdier, vi har, sagde formanden for Nordfyns Landboforenings Husholdningsudvalg, Ingrid Nielsen, Blommenslyst, på foreningens generalforsamling i går.

Ingrid Nielsen glædede sig over, at foreningen har haft en lille fremgang og især over, at der er kommet mange unge med. Medlemstallet er nu 1409, og på hele Fyn er der 4172 medlemmer af husholdningseningerne.

**Kostpris:
16,40 kr.**

I 1982-83 har der været fort 7 husholdningsregnskaber, og den gennemsnitlige kostdagspris blev udregnet til 16,40 kr.

— Det er nok dyrt at leve, men Danmarks Statistik viser dog, at kun 17,4 procent af privatforbruget går til mad, og der skal eksempelvis kun arbejdes 3,4 minutter for at tjene til

Ingrid Nielsen, Blommenslyst: Vi skal tage os tid til at vurdere det nye

en liter mælk, 24,3 minutter for et kilo smør og 40,3 minutter for et kilo hamburgerryg. Det er nogenlunde som året før, og landmandens andel af forbrugerkronen er også omtrent uændret, nemlig 29 øre.

— Forbrugerne eftersøger i stigende grad forældede varer, og det er en medvirkende årsag til, at landmandens andel ikke er større, sagde Ingrid Nielsen.

Mænd laver selv mad

I sæsonen har der været holdt 89 kurser under fritidsloven. Flere af dem i weekenderne, og denne form fungerer fint. Det har endog været muligt at få mænd med på madlavningskurser, og det er vel lige så naturligt, som når konen skal lære at passe grise og kalve, sagde formanden.

Ingrid Nielsen var tilfreds med, at regeringen vil sætte ind på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden og fremme familiepoltikken.

— Vi må hele tiden huske på, at det er så uhyre vigtigt med et godt hjem. Det er fundamentet for hele vort liv. Har vi gode hjem, sker der ingenting ved, at vi skal spare lidt på forskellige ting. Det er kun sundt, at vi ikke altid får alt det, vi kunne ønske os, sagde Ingrid Nielsen.

krævende med de 18 lokalkredse og to konsulenter, men jeg var glad for det.

Efter nogle år blev jeg valgt til formand for alle fynske husholdningskredse, en stor, men spændende opgave. Jeg kom ligeledes i bestyrelsen for de fynske landboforeninger, igen som

eneste kvinde. Det gav mig indsigt i en utrolig masse ting og førte mig videre til posten som næstformand i De danske Landboforeningers Husholdningskreds og medlem af Fællesudvalget for huslig Uddannelse, samt af bladudvalget for Landsbladet. Det medførte mindst 2 månedlige møder i København; men jeg tog flyveren fra Beldringe. Så kunne jeg nå at passe mit arbejde hjemme morgen og aften.

Senere blev jeg valgt til "Nordens Landbokvinder", som består af repræsentanter for de fem nordiske lande. Fra Danmark var vi tre, der var med 1 gang om året på skift i landene. Det var meget spændende.

Jeg kom også med i ACWW, Alverdens Landbokvinder, som består af repræsentanter fra hele verden.

Gert Mørk foto Hvert fjerde år bliver der afholdt kongres et sted i verden, hver gang med ca. 1000 deltagere. Det kniber dog for de fattige lande at sende deltagere. Fra Danmark var vi tre.

I 1988 fejredes 200-årsdagen for Stavnsbåndets ophævelse. Fra Fyn var inviteret tre personer med ledsagere til at deltage i festlighederne, som varede tre dage. Mange af begivenhederne udspandt sig ved Frihedsstøtten. Vi spiste også frokost med dronning Margrethe, og det hele sluttede med et festfyrværkeri i Tivoli.

Jeg havde mange gode og lærerige år, hvor jeg lærte mange forskellige mennesker at kende; men det var også år, hvor alt skulle planlægges omhyggeligt for at nå det hele.

Lokalsamfundet

I 1991 blev min mand syg. Han fik en hjerneblødning og kunne ingenting mere. Det forandrede naturligvis vores liv.

Jeg holdt op med alt udadvendt foreningsarbejde. Nogle mente så, at så kunne jeg godt deltage i det lokale igen. Så jeg kom i brugsforeningens bestyrelse og i menighedsrådets foredragsudvalg. Siden i selve menighedsrådet og bestyrelsen for Lokalhistorisk Forening, hvor jeg siden blev formand.

Denne forening har jeg været meget glad for at være med i. Det har været nogle utrolig gode og

spændende år. Vi har glædet os hver gang vi fik mulighed for at udvide og få noget af det udstyr, vi havde brug for. Ubberud Skole har altid været meget velvillig over for foreningen. Det har knebet lidt mere i Korup, hvor arkivet først for nylig har fået bedre lokaler.

Den første store opgave, jeg var med til, var da vi fik bevilget en større sum penge fra Petrine og Carl Frederiksens Fond. Vi blev enige om at bruge dem til sognehistorie.

Det var en stor opgave at gå i gang med, også økonomisk, men vi fik penge fra flere fonde. Odense Stadsarkiv var en god hjælp. Stadsarkivar Jørgen Thomsen støttede os hele vejen, og han og de andre forfattere gjorde et godt stykke arbejde.

Alligevel gik der syv år, før bogen lå færdig. Der blev dannet forskellige arbejdsgrupper til at undersøge forskellige emner og der blev holdt mange møder. En del hjælpere faldt fra, men alligevel blev resultatet godt, og bogen blev solgt på rekordtid. Det var en dejlig oplevelse.

Korup LokalTV og Lokalthistorisk Forening har længe haft et godt samarbejde. På et tidspunkt blev de 180 udsendelser, der har været fra 1989-2001 overdraget til foreningen på den betingelse, at båndene skulle overføres til et fremtidssikret format. Det ville koste penge, men igen spillede heldet ind.

I 2002 måtte Ubberud Brugsforening lukke. Heldigvis var der en uddeler og en bestyrelse, som ved en hurtig beslutning fik brugsen afviklet på en fordelagtig måde. Overskuddet fra afviklingen blev fordelt på forskellige foreninger, og Lokalthistorisk Forening fik 47 000 kr. til overspilning af LokalTV's bånd.

Båndene blev overført til DVD, og der ligger nu kopier på begge arkiver. Efter udgivelsen af bogen og sikringen af TV's udsendelser trak jeg mig ud af bestyrelsen, men jeg kommer stadig på arkivet. Det kan jeg ikke undvære.

I 1995 blev jeg valgt ind i menighedsrådet. Det er et arbejde, jeg er meget glad for, og jeg er nu begyndt på 3. periode.

Privatliv

2. april 1997 døde min mand Niels efter 6 års sygdom. Det var en hård tid.

Vor søn Jørgen havde overtaget hele bedriften i 1995, og som det havde været altid på gården, kunne vi blive boende til vor død, nu dog ikke sammen med næste generation. Da jeg så blev alene, var det et stort hus at bo i, selvom karlene også boede der.

Jeg var så heldig at have lært Kristian at kende. Han er også vestjyde. Han blev gift med en fynbo, men mistede sin kone et par år før Niels døde.

Kristian og jeg kom så godt ud af det med hinanden, at jeg i 2001 besluttede at flytte fra Gundersø. Det er første gang i denne slægts historie, det er sket; men det hele var gennemtænkt i forvejen. Den beslutning har jeg kun været glad for. Jeg føler mig hjemme her i Boltinge.

Jeg mener også, det var det rigtige over for min søn og svigerdatter. Jeg har stadig forbindelsen til Gundersø og Ubberud og er glad hver gang, jeg kommer der; men jeg er også glad, når Kristian og jeg kører tilbage til Boltinge.

Troelsmose

Efterlysninger

Dette konfirmationsbillede stammer angiveligt fra 1936. Hvem kan hjælpe Ubberud Arkiv med at sætte navne på?

Korup Arkiv mangler oplysning om disse billeder

Ejendom i Slukefter?

Kan dette være Espebok 97 i Trørstrup?

Er det en skoleklasse fra Korup?